

קונטרס

יש במי לבחור

בו תבאר מעלת הבחירה שהאדם בוחר, כי כך
ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם בצורה כזו,
שיכולים לבחור בטוב או להיפך, חס ושלום, ויתן
עצות איך להגיע אל הבחירה הנכונה.

*

בנוי ומיסוד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

© כל הזכויות שמורות

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיזוק פאר די
אידישע שטוב**
212-444-9169

**קול
ברסלב**
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

גרפיקה עיצוב ועימוד: א.י.ש. אשדוד 27 127-05276

קונטרס

יש בְּמִי לְבַחֵר

א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּדֶרֶךְ נוֹרָא וְנִפְלְאוֹ
מְאֹד, שְׂיִהְיֶה הַהֶעָלָם וְהַהֶסְתֵּר, הַגְּלוּי וְהַיְדוּעַ בְּיַחַד,
וְזֶה דְבַר הַכִּי נִפְלָא, אֵיךְ יְכוּלִים לְהִיּוֹת שְׁנֵי הַפְּכִים
בְּנוֹשָׂא אֶחָד, כִּי מֵצַד אֶחָד הַכֹּל נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי
בְּנֵי-אָדָם, שֶׁהֵם רוֹאִים רַק טֹבַע וְגִשְׁמִיּוֹת וְחִמְרִיּוֹת,
וְנִדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ הָעוֹלָם מִנְתַּק לְגִמְרִי, וְאֵין לָזֶה
חִבּוּר וְקִשּׁוּר אֶל שׁוּם דְּבַר, וּמֵצַד שְׁנֵי אֵין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי,
מִדְבַר, שֶׁהֵם תְּכֵלִית הַגִּשְׁמִיּוֹת, וְכָל הַכּוֹחוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ
בָהֶם, שֶׁהֵם: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, יִהְיוּ בָהֶם עֲצָם

אלקותו יתברך. ובאמת זה מפלאי הבריאה, איך יכולים להיות שני הפכים כל-כך מנגדים אחד כנגד השני, ואף-על-פי-כן אחד תלוי בשני? אלא עליך לדעת, אהובי, בני היקר, שתכלית הבריאה היתה, כדי שפשר ודם, חמר עב וגס, המסתובב בזה העולם, תהיה לו בחירה — לבחר בטוב או להפך; אם הוא זוכה ומחפש ומבקש אחריו יתברך, אזי ימצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל דבר פרטי מזה העולם, עד שתתגלה אליו אמתת מציאותו יתברך, וידע אשר לא יכול להיות בלעדיו יתברך כלל, ואם הוא אינו זוכה לחפש ולבקש אחריו יתברך, אזי נופל אל תוך הגשמיות והטבע, ונדמה לו שהכל טבע גמור והעולם קדמון, כדעת הטועים, והוא מנתק את עצמו לגמרי ממנו יתברך. וזה מחקי הבחירה, כדי שיקבל שכר וענש; כי כשאדם רואה לפניו עולם גשמי וחמרי, והכל מתנהג הפך מהרצון של האדם, הפך מהשכל האנושי, ואף-על-פי-כן הוא מתאמץ בכל הכחות לבחור רק בטוב, ומחפש ומבקש אחר נקדת חיות אלקותו יתברך, השמונה בכל דבר בזה העולם, אז אין לתאר ואין לשער את גדל השכר שיש לו, אשר "לפום צערא אגרא" (אבות ה); כל מה שנדמה

לו יותר הפך מהשכל והדעת, והכל הולך לו שלא
 כסדר, וכל דבר שעושה הוא נגד רצונו, עם כל זאת
 הוא מחפש ומבקש אחריו יתברך, עד שהוא מוצא
 אותו בכל פרט מפרטי הבריאה, אז אין לתאר ולשער
 את גדל השכר שמקבל על בחירתו שבחר בטוב,
 ולהפך — כשאדם אינו מחפש ומבקש את אמתת
 מציאותו יתברך, אלא תולה הכל במקרה ובמזל,
 וב"כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", ונעתק
 ונפרד ממנו יתברך, רחמנא לישוזן, הוא נדון בענש
 קשה עד מאד, שנעלמת ונסתרת ממנו לגמרי אלקותו
 יתברך, עד שנופל בחשך גדול, ומרים לו החיים
 מאד, והוא מסבב בחשך כפול ומכפל, ורעים ומרים
 לו החיים; כי באמת מי שבוחר רק אחריו יתברך,
 ומחפש ומבקש תמיד אחר אמתת מציאותו יתברך,
 וכשזוכה להגיע אל ידיעה זו, שאין בלעדיו יתברך
 כלל, והוא בוחר רק בטוב, אז אין לך עוד אשר
 וערבות ונעימות יותר מזה; כי כשאדם זוכה להיות
 דבוק בחי החיים בו יתברך, ויודע ועד אשר הכל
 לכל אמתת מציאותו יתברך, זה עקר השעשוע עולם
 הבא בעולם הזה. וזו מדרגת גדולי ומבחרי הצדיקים,
 שהם מוסרים את נפשם מגיל צעירותם, ומשברים

את גופם ואת חמדם ואת טבעם, ומחפשים ומבקשים אחריו יתברך, ואף שנעלמת ונסתרת מהם אמתת מציאותו יתברך, ונראה להם כאלו הכל ההפך לגמרי, כי אלו הרשעים עושים חיל ומצליחים, ואלו הצדיקים נמצאים בשפלות ובעניות ובדחקות גדולה, וסובלים בזיונות חרופין וגדופין, רדיפות והשפלות, עם כל זאת הם מוסרים את נפשם, ואינם עוזבים את עצמם בשום פנים ואפן, רק בוחרים בטוב, אז דיקא הם זוכים לשעשוע העולם הבא בעולם הזה, ומשתעשעים בערבות נעם זיו שכירת עזו יתברך. לא-כן הרשעים שאינם רוצים לבחור בטוב, אלא נמשכים אחר גשמיות חמריות הבלי העולם הזה, ואינם מענינים להמשיך עצמם אליו יתברך, על-ידי זה הם מסבבים בחשך ואפלה, ומרים להם החיים, ונסתבכים בכל מיני צרות ויסורים ומרירות בחייהם, ואחר-כך יש להם רק טענות עליו יתברך, וזה מסבב אותם בסבוכים יותר קשים; כי בו ברגע כשאדם שואל קשיות עליו יתברך, ומספק בספקות אחריו יתברך, אזי לבו מתעקם בכל מיני עקמומיות וזה מה שהורס לו את החיים, כי הוא מסתובב בעולם התהו.

ולכן, אהובי, בני היקר, ראה מה לפניך, הבחירה עומדת לפני עיניך, לבחור בטוב — שהוא אמתת מציאותו יתברך, לחפש ולבקש אחריו יתברך, או להפך, לבחור ברע — שהוא ללכת אחרי הטבע, המקרה והמזל. וכך ברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, בשביל שכר וענש, אם אדם בוחר רק בטוב, שהוא אמתת מציאותו יתברך, אזי זוכה אל החיים, שנכלל בחי החיים בו יתברך, ומתענג תמיד בזיו שכנית עזו יתברך, וזה השכר הכי גדול שאדם יכול לזכות לו בזה העולם, להיות דבוק בו יתברך, ולהשתעשע בערכות נעימות זיו שכנית עזו יתברך. לא-כן אם אדם בוחר רק ברע, שהוא הטבע, המקרה והמזל, וחושב ש"כל דאלים גבר", מי שיותר חזק ויש לו יותר אמץ הוא מצליח, ומנתק את כל הבריאה ממנו יתברך, אזי נופל אל המות, ומרים לו החיים בתכלית המרירות, ומסתבך עם כל אדם במחלקת ומריבות, מעיקים לו ומצערים אותו, וגונבים את כל אשר לו. וזה הענש הכי גדול שהאדם יכול לסבל בזה העולם — כשהוא מנתק לגמרי ממנו יתברך, וחושב שהכל מקרה ומזל וטבע, ועל-ידי-זה הוא סובל סבל נורא, כי הוא מסתבך עם

בני אדם רמאים וצבועים, שמרמים אותו וגונבים את כל אשר לו.

ולכן, אהובי, בני היקר, מאד מאד אבקש אותך, מאחר שזכינו עם ישראל לקבל את התורה בהר סיני, והם התריג מצוות שצננו הקדוש-ברוך-הוא, ראה לבחר רק בטוב שהוא הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (תהלים קמה, ט): "טוב הנייה לכל"; והקדוש-ברוך-הוא ותורתו אחד הם, פי התורה היא חכמתו: תברך, ולכן בזה שתקיים את מצוותיו יתברך: תשמר שבת-קדש, ותאכל רק מאכלים כשרים, ותתעטף בציצית ותתעטר עם תפלין, ותשים מזוזה על פתחך, על-ידי-זה תהנה בוחר בטוב, ותברח מכל אלו המינים והאפיקורסים והליצנים שכופרים בכל, ומתלוצצים מכל הקדוש לעם ישראל. וזכר היטב, מאחר שקבלנו את התורה הקדושה על-ידי משה רבנו בהר סיני, "יש פבר במי לבחר", כי בו ברגע כשאדם מסלק את דעתו ואת חכמתו המדמה, ומקבל על עצמו את התורה הקדושה, אזי הוא בוחר בטוב, אבל אם מאבד את דעתו ושכלו וחכמתו, ונמשך אחר דעת המינים והאפיקורסים והליצנים שבדור,

המתלוצצים מכל הקדוש לעם ישראל, על-ידי-זה הוא בוחר ברע ובחשך ובהבל, בדמיונות ובשטיות; ולכן, אהובי, בני היקר, מאחר שקבלנו את התורה בהר סיני, "יש כבר במי לבחר", והוא — הקדוש-ברוך-הוא, ולכן ראה לבחר רק בו בתברך, ואף אחד בעולם שלא יבלבל אותך, פאלו יש יותר טוב מהדבקות והחיות אלקות שיש בכל דבר, תמיד תשתדל לחפש ולבקש אחריו בתברך, הנעלם ונסתר בתוף כל פרט מפרטי הבריאה, וזה כלל התורה והמצוות; כי התורה הקדושה היא חכמתו בתברך המלבשת בכל החכמות שבעולם, כי התורה הקדושה היא החכמה העליונה הנקראת 'חכמה עלאה', והיא מתלבשת בחכמה התחתונה הנקראת 'חכמה תתאה', כי כלל כל החכמות בזה העולם מקשר בקשר דק בו בתברך. וכמו-כן בכל פרט מפרטי הבריאה: דומם, צומח, חי, מדבר, יש בהם מצוות, כגון בדומם: אסור לחפור בור ברשות הרבים, וצריכים לעשות מעקה לגגו וכדומה. ובצומח: אסור לזרע פלאים או בשביעית וכדומה. ובחי: אסור לחרש בשור וחרמור יחדו, וכן הוא חייב על נזקי שורו, ולא כל דבר מן החי מתר לאכל וכדומה. ובמדבר: אסור להזיק אחד

את חברו, לצערו או להשפילו ולגנב ממנו וכדומה. אם-כן בכל פרט מפרטי הבריאה יש מצוות התלויות בכל חלק ופרט מהבריאה: דומם, צומח, חי, מדבר, וכו' מתקשרת גשמיות הבריאה אליו יתברך, ועל-כן על-ידי שתבחר בתורה שהיא חכמתו יתברך, תמצא את אמתת יתברך בכל החכמות שבעולם, וכן על-ידי קיום המצוות, תמצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל פרט מפרטי הבריאה, ולהפוך אם לא תבחר בתורה ובמצוות, אזי אתה מנתק את כל החכמות ממנו יתברך, ותסתבך בחכמות חיצוניות, ותכנס מחכמה לחכמה עד שתכפור בכל, רחמנא לישזכן, וכן תנתק את כל הבריאה ממנו יתברך, ואז יהיו לך רעים ומרים החיים מאד.

ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניך, ואחרי שזכינו כבר לקבל את התורה בהר סיני, "יש כבר במי לבחור", ותשתדל לבחור רק בתורה ובמצוות, ותברח מאלו המינים והאפיקורסים הערב-רב שנתערבו בעם ישראל, ומתלוצצים מהתורה והמצוות ומכל הקדוש לעם ישראל, תברח מהם כמו שבורחים מאש בוערת, ותחבר את עצמך אל יראים

וחרדים לדבר ה', המקימים את התורה והמצוות,
שעל-ידי-זה תבחר גם אתה בטוב, ותמשך עליך
ערכות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו ותברך,
ועולמך תראה בחייה. אשרי מי שבוחר בו ותברך
ובתורתו הקדושה, ומתאבק בעפר רגלי הצדיקים
שכל דור ודור.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שפך ברא
הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, שמצד אחד אדם יראה
רק אור, ויהיה תמיד שש ושמש, רוקד וצוהל, שמש
ומשמש את אחרים, ומצד שני אדם יראה רק חשך,
ויהיה תמיד בדכאון ובעצבות ובמרירות, בקשיות
ובספקות; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להיות חכם,
ותשתדל לזרק ממך את כל הבלי העולם הזה והבליו,
ותאיר על עצמך האור שהוא הקדוש-ברוך-הוא,
ותהיה שש ושמש על נעם חלקך, שזכית להבראות
מזרע ישראל, ותשתדל למסור את נפשך להיות תמיד
בשמחה עצומה, ותשמש את כל בריה שבְעולם, ואף
שאני יודע שעובר עליך מה שעובר — צרות

ויסורים, קטנות ומרירות והרפתקאות, עם כל זאת ראה להכריח את עצמך להיות בשמחה עצומה, ותשמח את כל ברך, ועל-ידי-זה תראה רק אור בחייה, ותהיה הכי מאשר בחייה, לא-כן אם לא תרצה לקבל את דברי אלה, אלא תלך אחר חכמות של הבל, ותמשיך על עצמך עצבות, מרירות ודפאון, ותהיה תמיד שבור ורצוץ, ועוד תמשיך את העצבות שלך גם על אחרים, על-ידי-זה יהיו לך מרים מאוד החיים.

וזה מחקי הבחירה שמוסרים לאדם שיהיה ציר, כמו שכתוב (בראשית ב, ז) "וייצר ה' אלקים את האדם", ואמרו חכמינו הקדושים (זהר בראשית כז): יצירה לטב ויצירה לביש, יצירה לשכר ויצירה לענש; הינו אם אדם זוכה והוא ציר שמח, ומציר את החיים שלו בצבעים ובציורים שמחים ועליזים, ואיך שהכל שש ושמח, זו בחירה טובה, בחינת: 'יצירה לטב', 'יצירה לשכר'; כי אין לך עוד טוב ושכר כמו שאדם מציר את החיים בלפי ובערבות, במתיקות ובשמחה, שאז חיו חיים טובים ונעימים, ויש לו סבלנות לכל אחד, הן עם עצמו — שהוא סובל את

עצמו ואוהב את עצמו ומוצא בעצמו טוב, והן עם אשתו — שהוא דן אותה לכף זכות תמיד, ואף שהיא עושה נגד רצונו, הוא יודע שהכל מהלחץ, שהיא נתונה בתוך לחצים כבדים מעל הבית, והן את הילדים הוא דן לכף זכות תמיד, ויש לו סבלנות אליהם, והוא שש ושמת ומתענג עמם, ומרגיש שזו המתנה הכי יפה שנתן לו הקדוש-ברוך-הוא בזה העולם — ילדים בריאים ופקחים ובעלי שכל, והן שאר בני-אדם, תמיד יש לו סבלנות אליהם, וסובל את כלם, ודן את כל אחד ואחד לכף זכות, כי הוא יודע, אשר על כל אחד ואחד עובר בזה העולם מה שעובר — צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ולכן צריכים לרחם עליו, כי הוא אינו אשם בשום דבר, אלא הוא מספן וסובל סבל נורא, ועל-פני ראוי לדונו לכף זכות ולאהב אותו, ואז כשבוחר בציר בזה, אזי הוא תמיד שש ושמת — הן עם עצמו והן עם אשתו ועם ילדיו, והן עם כל ברֵיה שבְעוֹלָם. וזה נקרא: 'יצירה לטב', 'יצירה לשכר', תמיד הוא מוצר ומציר את כל הבריאה בצבועים ובצירורים יפים מאד. לא-כן אם אין לו דעת ושכל, אלא מציר את כל הבריאה בצבועים אפורים ושחורים ובצירורים עכורים,

כָּאֵלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא רְצִיחוֹת וּגְנוּבוֹת וּגְזוּלוֹת, וְנִכְנָסִים בּוֹ כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת, כָּאֵלוּ כָּל אֶחָד רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת לוֹ רַע, עָלָיו נֶאֱמַר: 'יִצְרָה לְבִישׁ', 'יִצְרָה לַעֲנָשׁ'; כִּי אֵין לָךְ עוֹד עֲנֵשׁ יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, שְׂאֲדָם הוּא עֲצָבְנִי וְשְׁבוּר, וּמִנַּח בְּדַכָּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, וְדָן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף חוֹב, וְשׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת עֲצָמוֹ, וְכֵן שׁוֹנֵא אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אוֹתָהּ, וְעֵינוֹ רָעָה עַל יְלָדָיו, רוֹאֶה רַק אֶת הַחֲסְרוֹנוֹת שְׁלֵהֶם, וְאֵיךְ שֶׁהֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וּמַהֲפִכִים לוֹ אֶת הַכֹּל, וּמְקַלְלִים, וּמִכָּה וּמִשְׁפִּיל אוֹתָם, וְכֵן מִסְתּוֹבֵב בְּדַכָּאוֹן וּבְמִרְרוֹת, בְּקִשּׁוֹת וּבְסִפְקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹנֵא כְּבִיכּוֹל אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְמַרְמֵר עַל כָּל אֶחָד, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת אֵף אֶחָד, דָּן אֶת כָּלֵם רַק לְכַף חוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִכְנָס בְּעֲמוֹת וּבְמִרְיבוֹת וּבְסִסּוֹכִים עִם כָּל אֶחָד, וּמְרִים וּחֲשׁוֹכִים לוֹ הַחַיִּים; וְלִכֵּן רָאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לְבַחַר בְּטוֹב, תִּצְיֵר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּצִיּוּרִים וּבְצַבְעִים הֵכִי יָפִים, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְאֵף שְׂבָאֲמַת עוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, מְכֹאֲבִים וְהִרְפַּתְקָאוֹת, חוֹבוֹת וְהִשְׁפָּלוֹת מִבְּנֵי-אָדָם, אֶתָּה,

אהובי, בני, אל תסתכל על זה, אלא תמסר את נפשך להיות רק ששמח, ואני יודע שזה מאד קשה במצבך להיות שש ושמח, כי סוף כל סוף רעים ומרים לך החיים, הן מעצמך, שהולך לך בדיוק ההפך ממה שרצית, והן עם אשתך אינך מסתדר, כי היא מקניטה אותך, ועושה תמיד נגד רצונך, וכן הילדים אינם ממשמעים, וקופצים והופכים לך את הכל, ומתחזפים כלפך, וכן השכנים ממררים לך את החיים, וכל אחד לועג ומתלוצץ ממך, עם כל זאת, אהובי, בני היקר, אל תסתכל על כל זה, רק תחפש את השמחה, ותשמח תמיד ותחייך לכלם, ותדון את כל העולם בלו לכה זכות, אז תהיה הכי מאשר בחיך; כי סוף כל סוף עליך לדעת, אשר אדם לא ישאר פה לנצח, עוד מעט הוא צריך לצאת מזה העולם, כמו שכתוב (בראשית ג, ט): "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", אדם מכרח לצאת מזה העולם ולשוב אל עפרו, ועל-כן מה ולמה לך לחיות במרירות ובדפאון ובעצבות, ולהמשיך את המרירות והדפאון והעצבות גם על אחרים?! תכריח את עצמך לבחר רק בשמחה, ותציר את כל החיים בציונים יפים ובצבועים ורודים, ורק תשמח תמיד, ואף שפא

לך הדבר הזה מאד מאד קשה, עם כל זאת שמע בקולי, ותבחר בטוב, בשמחה, ועל-ידי-זה תהיה הכי מאשר בחיידך. ואל כל זה אתה יכול לזכות דיקא אם תכניס בחיידך את הקדוש-ברוך-הוא, אז תזכה להגיע אל מדרגה זו, לדון את כל העולם כלו לכף זכות; פי תמצא את נקודות חיות אלקותו ותברך הנמצאות אצל כל אחד ואחד, פי "עז וחדנה במקומו", אצלו תברך שרויים רק השמחה והששון, ועל-פן אם תבחר רק בהקדוש-ברוך-הוא, תמיד תהיה שמח ותשמח את אחרים, ותאהב את עצמך ואת אשתך ואת ילדיך ואת כל בריה שבעולם, ותרצה לעשות רק הטוב, וזו הבחירה הכי יפה שאדם יכול לבחור בחייו. ולהפך אם אינו רוצה לקבל את הדברים האלו, ושונא את עצמו ואת אשתו ואת ילדיו ואת כל בריה וכביכול את הקדוש-ברוך-הוא, רחמנא לישזבן, על-ידי-זה מרים ומרורים לו החיים, ושולטות עליו העצבות והדפאון, והוא מסבב בעקמומיות ובקשיות, ונכנס בתוך עצמו, ושרוי בדפאון עמק, עד שנעשה מזה חולה לגמרי. כפי שאנחנו רואים בזה העולם, שיש בני אדם שהם כל-כף חולים, חולי נפש ממש, וזה בא להם רק מחמת שלא בחרו בו תברך, אלא

נמשכו אל גשמיית הבלי העולם הזה, ונתקו את העולם הזה ממנו יתברך, ועל-ידי-זה הם שרויים בדכאון עמק, ומרים ומרורים להם החיים, והם מלאים עצבות ומרירות, והם אמללים לגמרי, ומשרים אוירה עצובה למי שרק נמצא סביבם; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, מה לפניך, מה לך ולצרה הזו, להיות חולה נפש, שורה בעצבות, בדכאון ובמרירות, "יש כבר במי לבחר", והוא — הקדוש-ברוך-הוא, אשר "עז וחדנה במקומו", תשתדל לשמח תמיד על נעם חלקך שנפל בגורלך, שנבראת מזרע ישראל, ולא עשך כגויי הארצות, אשר השמחה הזו עולה על כל השמחות; פי בו ברגע שאדם מתחיל להתבונן על גדל החסד חנם שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, שבכאו מזרע ישראל, ראוי לו לשמח עם זה כל היום כלו, ואפלו שאין לו כלום, והוא מרגיש את עצמו הכי רחוק והכי אמלל, עם כל זאת בזה בעצמו שנברא מזרע ישראל ולא עשהו כגויי הארצות, כבר יש לו עם מה לשמח כל החיים. ואם אדם בוחר בבחירה זו — לשמח בנקדת יהדותו, בזה הוא מגלה את טהר לבבו, שהוא מאמין בו יתברך, ודיקא על-ידי-זה גייע אל השמחה הכי

גְּדוּלָה. וְכָל גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים לֹא הִגִּיעוּ אֶל מַדְרַגְתָּם הַנִּשְׁגָּבָה מְאֹד, אֲלֵא עַל־יְדֵי שִׁשְׁמִחוּ בְּנִקְדַת יְהוּדוּתָם, כִּי גַם עֲלֵיהֶם עָבַר מֵה שֶׁעָבַר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמִכְאוּבִים, וְרָדְפוּ אוֹתָם בְּרִדְפוֹת, וְחָרְפוּ אוֹתָם בְּחַרוּפִים וְגִדּוּפִים, עִם כָּל זֹאת לֹא שָׁמוּ לֵב לְכָל זֶה, אֲלֵא הָיוּ תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים עַל נַעַם חֻלְקָם, שֶׁזָּכוּ לְהִבְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְאִף שֶׁהִרְגִישׁוּ בְּעֲצָמָם, שֶׁהֵם הֵכֵי גְרוּעִים וְהֵכֵי רְחוּקִים וְהֵכֵי פּוֹשְׁעִים וְהֵכֵי מְנַתְקִים מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת הִחֲיוּ אֶת עֲצָמָם עִם נִקְדַת יְהוּדוּתָם, שֶׁנִּבְרְאוּ מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, זֶה מֵה שֶׁעֶזַר לָהֶם לְהִגִּיעַ אֶל מַדְרַגְתָּם הַנִּשְׁגָּבָה, וְלָכֵן בְּכַחַם "יֵשׁ כָּבֹד בְּמִי לְבַחֵר", הִינּוּ לְבַחֵר תָּמִיד בְּשִׂמְחַת יְהוּדוּתָם, שֶׁזֶה בְּעֲצָמוֹ שִׂמְחַת הָאֱמוּנָה, שֶׁאֵדָם שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, שֶׁאִיךְ שֶׁאֵנִי רַק נִרְאֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּגִּיעַ אֶל הַבְּחִירָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא הַשְׂמֵחָה, שֶׁהוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, הֵן עִם עֲצָמוֹ וְהֵן עִם אֲשֶׁתּוֹ וְהֵן עִם יְלָדָיו, וְהֵן עִם הַשְּׂכֵנִים הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים וְהֵן עִם כָּל בְּרִיָּה, וּמוֹצֵא בָּהֶם

נקודות חיות אלקותו יתברך, ומציר את החיים
 בציורים יפים ובצבעים ורודים ויפים, ואז טוב לו כל
 ימי חיי הבלו. וזכור את זה היטב, כי תצטרך את זה
 בימים הבאים, כי ממילא יעברו לך הימים אם אתה
 בן רוצה ואם אתה לא רוצה, ועל-כן אשאל אותך,
 למה שיעברו לך הימים בבחירה רעה של בחינת:
 'יצירה לביש', 'יצירה לענש', שתציר את החיים רק
 רע, בו ברגע שאתה יכול לבחור, שיעברו לך הימים
 בבחירה טובה של בחינת: 'יצירה לטב', 'יצירה
 לשכר', לשמח בשמחת יהדותך, ולשמח את כל בר
 ישראל; אשרי מי שמכניס דברי אלה בתוך לבו, ואז
 יעברו לו החיים בבחירה הכי יפה.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר החיים של
 האדם בזה העולם, הם מאד מאד מסבכים, כי
 הקדוש-ברוך-הוא מסר את הבחירה בידינו, שאדם
 יבחר בטוב, שהיא האמונה הקדושה, להאמין בו
 יתברך, ולקבל על עצמו על מלכותו יתברך, וללמד
 את תורתו הקדושה, ולקיים את מצוותיו יתברך,

ולהיות תמיד בשמחה עצומה, ולעשות צדקה וחסד עם כל בריה, או להפך — שאדם יבחר ברע, שהיא הכפירות והאפיקורסות, לעקר את עצמו ממנו יתברך, ורחמנא לישזכר, ולילך אחר הכלי העולם הזה והכליו, ולהחזיק בכל מיני עבודות זרות שבעולם, ולהמשיך אחר כל השטיות של עובדי האלילים ותרבות אמות העולם, הדמיונות וההבלים שלהם, שזורקים מעצמם את האנושיות והצניעות, ורחיים כחיות פרא, הפקר בלי שום תכלית, ומסתובבים ערמים קרועים ובלויים, לוקחים סמים על מנת לברח מהמציאות, והם תמיד בדפאון עמוק, ושונאים את עצמם ושונאים את אחרים, ואף שמלבישים את זה בלבושים שקריים, כאלו מסתובבים ערמים כחיות השדה, ומתאחדים יחד ורחיים חיי הפקר בלי צניעות והגבלות, אשר באמת את הסוף רואים — או שהם מתאבדים או שהם נופלים בדפאון עצום, או שגוחלים לגמרי ומשתגעים, ונתבלבל שכלם, עד שקשה להוציאם משם; ולכן תשתדל, אהובי, בני היקר, לבחר בטוב, שהיא האמונה הקדושה בו יתברך, ותברח מאלה הרשעים הקלי עולם, הערב-רב שנתערבו בין נשמות ישראל, הרוצים לעשות את עם

יִשְׂרָאֵל עִם כָּכֵל הַגּוֹיִים הָיָה לֹא תִהְיֶה, וְתִבְרַח אֶל
 הַצְּדִיקִים, וְתִמְשִׁיךְ אֶת עַצְמְךָ אֶל שְׂרֵשֶׁף, שֶׁתִּחְזֹר אֶל
 הַשְּׂרָשִׁים, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְתִקְבַּל עַל עַצְמְךָ עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִקְּיָם אֶת
 מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
 וְתִתְאַחַד בְּיַחַד עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמֹר שְׁבֶת-
 קֹדֶשׁ, וְתֹאכַל מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְתִתְעַטֵּף בְּצִיצִית
 וְתִתְעַטֵּר בְּתַפְלִין, וְתִשֵּׂים מְזוּזָה עַל פֶּתַחְךָ, וְתִרְגִּיל
 אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
 גְּמוּרָה, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר הָאִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
 שְׂדִיקָא זֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וְתִבְחָר תָּמִיד בְּחֵי
 הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ חַיִּים מְתֻקִּים,
 עֲרֵבִים וְנִעְיָמִים; כִּי אֵין לְךָ עוֹד מֵאֲשֶׁר בְּעוֹלָם כָּמִי
 שְׂמֵאֲמִין בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ
 מְחִיָּה וּמִהֲנֶה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
 צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וּמְקִיָּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת
 וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל,
 זֹו הַבְּחִירָה הַכִּי יִפֶּה שְׂאָדָם יָכוֹל לְבַחֵר בְּחַיִּים, וּמְכַל
 שְׁכֵן כְּשִׁמְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וְחֵי חַיִּי צְנִיעוּת
 וְחַיִּי מִשְׁפָּחָתוֹ מְתַקְנִים, יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו

בשבת-קדש, וְשָׂר וּמְזַמֵּר שִׁירוֹת וְזַמִּירוֹת אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וּמְחַנֵּף אֶת יְלָדָיו בְּאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁקִּבְּלָנוּ
מֵאֲבוֹתֵינוּ וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ דוֹר אַחַר דוֹר עַד מִשֶּׁה
רַבֵּינוּ שֶׁקִּבַּל תּוֹרָה מְסִינִי, אֵין עוֹד בְּחִירָה יוֹתֵר יָפָה
מִזֹּו; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְבַחֵר בְּחַיֵּי
קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, חַיֵּי יְהוּדוּת, עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
חַיִּים שְׂמֵחִים וְנֹעִימִים, עֲרָבִים וּמְתָקִים, וְאִז תִּהְיֶה
הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיד. וְאֵל תֵּאבֶה וְאֵל תִּשְׁמַע לְרַשְׁעִים
וְהַקְּלִי עוֹלָם אֲשֶׁר מְמַלְאִים אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ עִם זִבְלֵי
וְזַהְמָה, שְׂקוּץ, תַּעוּב, יֵרוּם וְזַהוּם, עַל-יַדֵּי כְּלֵי
הַתְּקַשְׁרֵת שְׁלֵהֶם, הַרְדִּי וְהַטְּלוּיִזְיָה וְהַעֲתוֹנוֹת, הַרְעִים
וְהַמְרִים, הַמְדַבְּרִים פְּתוּחַ נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְתַלֹּוֹצְצִים
מִכָּל הַקְּדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְזֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה, שֶׁנִּתֵּן
לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּחוֹת לְסֵלֶף אֶת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, לְחַרֵּף וּלְגַדֵּף כְּלָפֵי מַעְלָה; כִּי בְּשִׁבִיל
הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן וּבְשִׁבִיל שְׂכָר וְעִנְשׁ מִסַּר הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְרַשְׁעִים וּלְקִלֵּי הָעוֹלָם וְהַעֲרָב-רַב כַּחוֹת,
כְּדֵי לְהַטְעוֹת אֶת הַבְּרִיּוֹת, שֶׁיִּמְשְׁכוּ אַחַר דְּרֻכֵיהֶן
הַמְתַּעֲבוֹת, תַּחַת תְּרַבוֹת הַגּוֹיִים, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהַשְׁלִיךְ
אַחַר גּוֹו אֶת כָּל הַבְּלִיָּהֶם וְהַבְּלִי הַבָּלִים שְׁלֵהֶם, וְאֵינוּ
מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל, וְאֵינוּ מְתַיַּחַס אֶל דְּבוּרֵיהֶם

המרים, רק ממשיך את עצמו אל החכמים והצדיקים האמתיים, המחזירים אמונה פשוטה בו בתברך, אז דיקא זוכה להגיע אל שכר עולם הבא בעולם הזה, וחי חיים מאשרים; אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבבו, ובוחר רק בחיי התורה והאמונה וקיום המצוות הקדושות, שאז נעשה כלי להמשיך על עצמו ערבות, נעימות, זיו שכינת עזו בתברך, וזו הבחירה הכי יפה שאדם יכול לבחר בזה העולם.

וזכר זאת היטב, כי זו הבחירה — או להמשיך עצמו אל הרשעים וקלי העולם, הפוערים את פיהם הטמא נגדו בתברך בריש גלי, ומתלוצצים מכל הקדוש לעם ישראל, או להמשיך את עצמו אל היראים והתורדים לדבר השם, המקימים את התורה והמצוות בתמימות ובפשיטות גדולה וחיים, חיי צניעות, חיי משפחה תקינים, שזו הבחירה הכי יפה שאדם יכול לבחר; ולכן, אהובי, בני היקר, אחר כל הדבורים היפים האלה, שהסברתי לך ודברתי אליך איך הולכים החיים, תדע שיש כבר במי לבחר; אשרי מי שבוחר בטוב, ואוי לו למי שבוחר ברע, כי הבוחר ברע, כל החיים שלו ממרמרים וחסוכים,

וְהַבּוֹחֵר בְּטוֹב כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים,
וְרוֹאֵה רַק אֹר, וְהוּא דְבוֹק בְּדַבְּקוֹת אֶמֶת בּוֹ יִתְפַּרֵּד,
וְעוֹלְמוֹ רוֹאֵה בְּחַיָּיו. אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכֹא!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!